

Sportpolitika, tömegsport

Egyetemi és főiskolai konferencia Szegeden

Tegnap az Oktatási Minisztérium testnevelési és sportosztálya, valamint a KISZ Központi Bizottságának egyetemi és főiskolai osztálya rendezésében megkezdődött Szegeden az egyetemek és főiskolák testnevelési tanszékvezetőinek, sportkörti és KISZ-vezetőinek háromnapos tanácskozása.

A programról, a „munka-értekezlet”-jellegű sportvezetőképző táborozás jelentőségéről, céljáról kérdeztük Wass Antalt, az Oktatási Minisztérium testnevelési és sportosztályának csoportvezetőjét.

— Ez lesz az első diák-sporttal foglalkozó tanácskozás, amelyen azok mondják el véleményüket, akik az egyetemek, főiskolák sportmunkáját irányítják, vezetik. Ezen a szegedi konzultáción, tapasztalatcsere-n, az egyetemek és főiskolák testnevelési tanszékvezetői az egyetemi sportkörök, elnökei és a KISZ képviselői értekeznek aktuális sportpolitikai és diák-sporttal foglalkozó kérdésekről. Szélesíteni kívánjuk a sportolási lehetőségeket, valamennyi hallgató számára biztosítani az igényüknek

legmegfelelőbb sportolási formákat. Növelni kívánjuk a jövőben a házi-, kari, kollegiumi bajnokságok számát is.

A háromnapos programról Váradi Károly, a KISZ KB egyetemi és főiskolai osztályának munkatársa tájékoztatót:

— Az első napon, szerdán Wass Antal, majd Tibor Tamás, a KISZ KB honvédelmi és sportosztályának vezetője, az egyetemi és főiskolai tömegsportról tartott előadást, én pedig a KISZ-szervezetek módszertani feladatairól, a szemléletformálás jelentőségéről. Kozmáncsics Endre, az OTSH főosztályvezetője az egyetemi és főiskolai sportkörök feladatait ismertette.

Ma előadás hangzik el a diakturizmusról, Szűcs Ist-

vánné, a KISZ Központi Bizottságának titkára pedig időszerű ifjúságpolitikai kérdésekről tart előadást. Erdőkesnek ígérkezik a sportpolitikai és a diák-sportról szóló konzultáció, hiszen a kérdésekre Biskó Béla, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára válaszol.

Az előadások után módszertani megbeszéléseken, tapasztalatcsere-k formájában és szekciósüléseken vitatják meg a háromnapos konferencián felmerült kérdéseket. Az egyetemi és főiskolai diák-sport kérdése tehát napirendre került. A szegedi első összevont tanácskozás tapasztalatai pedig bizonyára igazolják majd a rendező Oktatási Minisztérium és KISZ KB előzetes várakozását.

Bagaméry László

Megyei művelődésügyi osztályvezetők értekezlete

Az Oktatási Minisztérium és a Kulturális Minisztérium közös értekezletet tartott szerdán a megyei művelődésügyi osztályvezetők számára.

Dr. Gosztonyi János oktatási államtitkár beszámolt az elmúlt tanévben bevezetett intézkedések végrehajtásának tapasztalatairól, majd részletesen beszélt az új tanév feladatairól, kiemelve, hogy a hazánk felszabadulása 30. évfordulójának megünneplésére való felkészülést az iskolai nevelés középpontjába kell állítani.

Az értekezlet második részében dr. Marczali László kulturális miniszterhelyettes elemezte a közművelődési párháztározatból adódó feladatokat, majd elmondotta, hogy a készülő közművelődési törvény előkészületi munkálataiba a megyéket is bevonják.

H. M.

Az „E”-brigád

Most még kissé barátság-talanok az odesszai 216-os épület lépcsőháza, szobái. Amint felfelé haladok a lépcsőn, léptem-nyomon építési törmelékbe botlok, majd az egyik forduló után szőnyegpadló-darabokba. Erről már tudom, nem járok messze a céltól, az Enesei brigád a közelben dolgozik. Jelzi ezt a levegőben terjedő, orrfacsaró ragasztószag is. A negyedik emeleten aztán megtalálom a DELEP műanyagburkoló és szőnyegpadlózó brigádját.

MUNKAMEGOSZTÁS

Az emeleten majdnem minden szobában serénykedik néhány dolgozó. Vannak, akik a betonfalazatot seprik, mások a három méter széles, jókora tekercsből szabnak szobanagyságú darabokat. Van, aki a másik helyiségben a levágott szőnyegpadlócsíkokat keni le ragasztóval. Alig szólnak egymáshoz, mégis tudja mindenki, mit kell csinálnia. Megerősíti ezt Enesei Ernő, a brigád vezetője is.

Amikor megkapunk egy épületet, előzetes számítás után közösen hordjuk fel az anyagot, majd megosztjuk egymás között a feladatokat. Én már tudom, ki melyik munkafolyamathoz ért jobban. Természetesen mindenki azt is végzi a legszívesebben. Így aztán nem is szokott komolyabb nézeteltérés lenni közöttünk.

Fiatalok és idősebbek egyaránt vannak a brigádban, ezzel valóságos családi hangulat alakult ki a tagok között. Másféppen persze nem is lenne elképzelhető a munkánk, hiszen az időnk nagy részét együtt töltjük. Sokszor szombaton és vasárnap is itt vagyunk, ahogy a munka megköveteli. Járunk vidékre is, voltunk már a megye mindegyik városában, ilyenkor besegítünk az ottani brigádoknak, és csak néhány nap után jövünk haza. Ez kicsit kimerítő, de annál jobban érezzük magunkat azután itthon. Nehézségeink azért az odesszai lakásokban is vannak. Mi vagyunk, akik az épület tulajdonképpen befejezzük, így mire odaérünk, már csak hűlt helyét találjuk a külső felvonónak. Mivel ilyenkor a belső liftet még nem használhatjuk, a vállunkon kell fölcipelni a súlyos tekercseket. Ez nem leányálom. Kezdetlen még a ragasztószaga és egészségtelen is, különösen nehéz elviselni akkor, ha esik az eső és nem nyithatunk ablakot, mivel a szőnyeg elázna. Egyébként rendszeresen járunk orvosi vizsgálatra és védőtálként csipkeszörpöt kapunk. De vannak a szakmának azért szépségei is. Nekem elsősorban az tetszik, hogy fiatalokkal foglalkozhatok, jó látni, az iskolából idekerülők hogyan válnak igazi szakemberekké.

CSERÉPKÁLYHÁSBÓLBURKOLO

Eppen előttem dolgozik a brigád két legfiatalabb tagja, Lakó János és Suti János. Alig múltak 18 évesek, az idén váltak műanyagburkoló és parkettázó szakmunkásokká a 600-as intézetben. Most ügyesen kenegetik ragasztóval a szőnyegpadló darabokat. Egy nagy adag masszát öntenek a fémqobozból a terütekre és mire elterítik, kiderül — pontosan ennyi kellett. Tőlük tudom meg, hogy a száradásra száraz időben jó negyedórát kell várni, s ha esik az eső, több mint félórát.

Urbán István késsej a kezében serénykedik. Méricskélés után 6 vágja méretre a szőnyeget. Neki ez a munka testhezáll.

Hét éve kerültem ide a Pannónia szőrmétől — meséli. Ott szabó voltam és tulajdonképpen itt is az vagyok. Most persze jóval több pénzt keresek. Igaz, nem könnyű a munka, jóformán egész nap terdelek és közben szívom a ragasztó szagát. Ezen sokat segít, hogy kapunk csipkeszörpöt, így na-

pi 33 milligramm C-vitaminhoz jutunk.

Ez aztán a pontosság! A tagok többsége a vállalatnál lett szakmunkás; közejük tartozik Szűcs István is, aki 1960-ban szerzett bizonyítványt. Igaz, nem burkoló, hanem cserépkályhas volt — csakúgy, mint a brigádvezető. Am ez a foglalkozás a fűtési móddal együtt megszűnt, ezért át kellett állni a burkoló szakmára.

A változó, zaskor sokat segített a dolgozóknak Palotai János, aki most a lakótelepi főmérnökség szakipari üzemvezetője. Így emlékezik:

Nyolc évvel ezelőtt, amikor át kellett képezni a kályhasokat, művezetőjük voltam. Mivel az új szakma előttem is idegen volt, együtt bújtuk a szakkönyveket, hogy megismerjük az új eljárásokat. Sokat tanultunk a pestiektől is, akik régebb óta alkalmazták a szőnyegpadlót. Akkor szerveztük a brigádot is, amely kezdetben még csak néhány fős volt. A nagyarányú építkezések aztán egyre több ilyen dolgozót igényeltek, s végül kialakult a mostani 15 fős brigád. Közben egyre-másra érték el sikereiket a vállalati munkaversenyeken. Legutóbb elnyerték az ezüstjelvényes szocialista brigád címet; vezetőjük, Enesei Ernő pedig az építőipar kiváló dolgozója lett — tizenhat évi itteni munkaviszony után.

Az idén — csakúgy, mint eddig — jelentős társadalmi munkát is vállaltak a napi feladataik mellett. A Tabán utcai óvoda építéséhez úgy járulnak hozzá, hogy minden helyiségben elvégzik a parkettázást, illetve a műanyagburkolást. S hogy szívesen teszik, arról meggyőzték jelkes szavaik. Számítani lehet rájuk a kommunista szombatokon is; majdnem mindig teljes létszámmal jelennek meg. Még arra is futja erejükből, s idejükből, hogy közösen sportrendezvényekre, moziba járjanak.

Jól dolgoznak, megértik egymást — jó brigád. Munkájuk játványos. Elfoglalják egy épület csupasz, betonpadlós szobáit, néhány nap alatt tíz évre felöltöztetik azokat, s továbbállnak. Jöhetnek a beköltözők.

Szirák József

Lipcsei Őszi Vásár

6 nap vonattal, 1350.— Ft. IX. 2-7-ig.

Jelentkezés és felvilágosítás:

EXPRESS Utazási Iroda Szeged, Kígyó u. 3. x

Pénz és pénz

Gyorsmérleg a takarékoságról és hitelekrol

Jelentősen emelkedett ebben az évben is a lakosság betétállománya. Az OTP Csongrád megyei igazgatóságának jelentése szerint a takarékbetétek összege — a fél év után — a 3 milliárd forintot meghaladta.

A statisztika szerint januárban takarékoskodtak legtöbbet az emberek, míg a nyári hónapokban már jóval kevesebbet tettek félre. Az egy főre jutó betét átlaga 6 ezer 847 forint a megyében (tavaly 5 ezer 964 forint volt). Egyébként ez a megyei átlag azt is jelenti, hogy az országban itt a legmagasabb az egy személyre jutó betétösszeg.

A pénzügyi szakemberek megállapítása szerint a gyűjtési kedvet az is erősen befolyásolta, hogy a lakosság bérjellegű jövedelme 96,3 millió forinttal (4,6 százalékkal), míg a mezőgazdasági jellegű jövedelmek 125,9 millió forinttal (10,8 százalékkal) magasabbak, mint egy évvel korábban. S még egy kedvező eredmény: a vállalatok, illetve a szövetkezetek az 1973. évi eredmények alapján 25 százalékkal több nyereségrészesedést fizettek, mint 1972-ben.

A magasabb jövedelmek azt is lehetővé tették, hogy a lakosság ne csak többet takarítson meg, hanem az áruvásárlásra is nagyobb összeget fordítson. Így az előző év első hat hónapjához viszonyítva most 230 millió forinttal volt több a vásárlások összege.

A legkedveltebb takarékosági módszer továbbra is a kamatozó takarékbetét. Ezt követi a gépkocsi-betétkönyv. Nagyon népszerű ez a forma is, különösen mióta Fortuna egyre több gyűjtőt fogad a kegyeibe.

Am nemcsak a betétek gyarapodnak. A lakossági hitelek aránya is emelkedett, méghozzá 76,2 millió forinttal az eltelt fél év alatt. A legtöbbben a lakásépítési és értékesítési kölcsönt veszik igénybe. Hogy pontosabb legyen az összkép, a sok számadatot még egygyel gyarapítjuk: az egy főre eső lakossági átlaghitel 4338 forint — tavaly 3884 forint volt.

Köztudott, hogy milyen sok helyen kezdenek családi ház építéséhez vagy szövetkez-

nek a lakóépület felhúzására. A családi ház továbbra is kedvelt az otthonteremtők körében. Nehézséget okoz viszont — de csak a városokban — a telekhiány. A kölcsön átlaga, ha nem is nagymértékben, de emelkedett: 64 ezerrel 67 ezer forintra. Magántervezésű társasház esetén a kölcsönök átlaga 141 ezer 500 forint jelenleg — a növekedés hat és fél ezer forint. Ez elsősorban a hitelengedélyezés differenciálásában mutatkozik meg, mivel a munkások, fiatal házaspár kedvezőbb kölcsönfeltételekben részesülnek. A vállalatok egyre jobban felismerik a munkáslakások építésének jelentőségét, és mind több vállalat vesz részt dolgozók ilyen jellegű támogatásban. A munkáslakás-építési akció ez évi előirányzata: 160 lakás.

Júlia és a Sári bíró

Változatos, színes műsort állított össze a televízió az ünnepekre. Kicsik és nagyok, könnyebb és igényesebb szórakozást kedvelők egyaránt megtalálhatták benne a magukét. Láthatunk sportösszeállításokat, tévéjátékokat, régi és új, magyar és külföldi filmeket. A komolyzene rajongóinak ünnepi csemege volt a Magyar Állami Hangversenyzenekar hétfői és keddi esti műsora. Muszorgszkij—Ravel: Egy kiállítás képei, Liszt: Les Préludes és Bartók: Magyar képek című műve szerepelt a programban. Bizonyára sok fiatalnak szerzett örömet Roger Whittaker tánczenei műsora, a székesfehérvári Vörösmarty Színházból közvetített nótáest is népes közönséget szórakoztatott. A dús programból kiemelkedett az augusztus 20-i irodalmi összeállítás, a *Költő felel* sorozatban ezúttal a szerelemről vallottak klasszikus és mai magyar szerzők.

Költői ihletettségű, érdekesnek ígérkező vállalkozásnak indult *Mátis Livia* tévéjátéka, a *Szeptember végén*. Megpróbálta kiigazítani, helyére tenni a közvéleményben kialakult Szendrey Júlia-képet. Petőfi özevényének emberi arcát kívánta megrajzolni, kritikátlan rajongás és előítéletek nélkül. Júliában az embert, az asz-szonyt kereste, egyéniségét kutatva élő, valóságú portrét akart alkotni. A tévéjáték elérte célját, megint gatta a köztudatban őrzött, vétkes Júlia-képet. De valóban több, igazabb-e amit így kaptunk? Megismertük ugyan a fiatal özevény vívódásait, a portré mégsem vált elég meggyőzővé. A túlságosan romantikus, szubjektív ábrázolásmód erőltetett gyászba fojtotta a tévéjátékot. Júlia színes, energikus egyéniségéből csak a bizonytalankodó, gyengeségre hajló vonásokat emelte ki, majd általános érvényűvé nagyította — mindezt a hitelesség rovására. Bár ki-

váncsian űltünk a képernyő elé, a Szeptember végén nem tudta figyelmünket, érdeklődésünket megőrizni. *Mátis Livia* alkotása — ebben a formájában — nem tévéré való produkció.

Más világot elevenített fel, más hangulatot árasztott a kedd esti Móríz-vígjáték. A *Sári bíró* — a komikumot tartva szem előtt — Móríz Virág ültette át képernyőre. A darab figurái és situációi bizonyára sokakat megnevettek. Nem is a szórakoztatást, inkább a hitelességet hiányoltuk most is. A tettek túlságosan ötletszerűen, kellő indok nélkül követték egymást, a Sári bíró összehatásában kissé hamisan csengett. Szemes Mari otthonosan mozgott a népszínművi környezetben, alakítása végig a játék hajtóereje volt. A fiatalabb művészek kevesebb sikerrel oldották meg feladatukat, szerepfarmálásuk gyakran erőltetettnek, vérszegénynek bizonyult.

L. Zs.